

Τα σύγχρονα διλήμματα...

Θα δεχτούμε τα ψέματά τους: Ή Θα δούμε κατάματα την αλήθεια;

Ότι οι Αμερικάνοι είναι φίλοι μας...

Ότι η ΕΕ είναι μια Ένωση των λαών που αρκεί να αλλάξει ο συσχετισμός για να φανούν τα πλεονεκτήματά της...

Ότι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ είναι μια φιλολαϊκή κυβέρνηση...

Ότι η αντιπολίτευση έχει διαφορετική ατζέντα από την κυβέρνηση...

Ότι η κρίση τελειώνει και βγαίνουμε από τα μνημόνια...

Ότι ο καπιταλισμός μπορεί να ενσωματώσει δημοκρατία και κοινωνική ευαισθησία...

Ότι οι κεφαλαιοκράτες είναι πονόψυχοι και επιδίδονται και σε φιλανθρωπίες...

Ότι ματοκυλούν λαούς και καταστρέφουν χώρες...

Ότι είναι μια λυκοσυμμαχία Γερμανο – Γάλλων για να παίζουν πιο ισχυρά στο διεθνές παιχνίδι, ληστεύοντας χώρες σαν την Ελλάδα...

Ότι είναι μια κυβέρνηση που έχει καταφέρει να περάσει τόσα μέτρα περιθωριοποιώντας το λαό...

Ότι ζηλεύει γιατί η κυβέρνηση της έχει κλέψει όλο το «πρόγραμμα»...

Ότι έχουμε μπροστά μας δεκαετίες «επιτροπείας», νέες αξιολογήσεις και αντιλαϊκά μέτρα...

Ότι είναι ένα σάπιο και απάνθρωπο σύστημα που δείχνει το αποκρουστικό του πρόσωπο...

Ότι είναι αδίστακτοι που μόνο στόχο έχουν τον πολλαπλασιασμό των κερδών τους...

Θα αποδεχτούμε την ήττα; Ή Θα αγωνιστούμε;

Δηλαδή την ένταση και τη γενίκευση των πολέμων και της προσφυγιάς;

Δηλαδή τις απολύσεις των αναπληρωτών και την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων;

Δηλαδή τη φτώχεια και τις συνεχείς μειώσεις των μισθών;

Δηλαδή την αξιολόγηση και την χειραγώγηση και κατηγοριοποίηση σχολείων και εκπαιδευτικών;

Δηλαδή τους φραγμούς στη μόρφωση για τα παιδιά μας και την παράδοσή τους στη φτηνή προσωρινή εργασία – «μαθητεία»;

Δηλαδή τη φασιστικοποίηση και την κρατική και παρακρατική βία και καταστολή;

Δηλαδή να παρακαλάμε για ένα κόκαλο στα παζάρια των ΠΥΣΔΕ;

Δηλαδή να περιμένουμε από διάφορους σωτήρες να «εκπροσωπήσουν τα συμφέροντά μας» στη Βουλή;

Για να μην εμπλακεί η χώρα μας σε άδικους πολέμους, για να κλείσουν οι νατοϊκές βάσεις;

Για μόνιμη και σταθερή εργασία με πλήρη δικαιώματα για όλους;

Για αυξήσεις στους μισθούς και στις συντάξεις για να ζούμε σαν άνθρωποι;

Για το δικαίωμά μας να παλεύουμε ενωμένοι δίπλα στο λαό και τα παιδιά του;

Για δωρεάν δημόσια εκπαίδευση, για ανθρώπινες συνθήκες δουλειάς για τη νεολαία, όπως και για όλο το λαό;

Για δημοκρατικές και συνδικαλιστικές ελευθερίες και δικαιώματα;

Για να φτιάξουμε κίνημα που δε θα εμπλέκεται με το κράτος και τους μηχανισμούς του;

Για να ξεκόψουμε από αυταπάτες για «κοινοβουλευτικούς συσχετισμούς που θα φέρουν κοινωνικές αλλαγές»

Ο αγώνας δεν έχει ούτε «βολές» ούτε εγγυήσεις. Η μόνη εγγύηση που έχει αποδειχτεί ιστορικά είναι ότι η έλλειψή του φέρνει τα χειρότερα. Όσο αργεί η συγκρότηση των λαϊκών αγώνων ενάντια σε όλους και όλα που αποτελούν εμπόδια, τόσο η δυστυχία ενός συστήματος σε κρίση θα μας περικυκλώνει πιο βάρβαρα.

Στις εκλογές για ΕΛΜΕ και Διδασκαλικούς Συλλόγους ενισχύστε - ψηφίστε

